

ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਜੋ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਥਿਤ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਲਜ਼ਮ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ”

(57) ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਘੱਟ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲਈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼, ਮਨੀ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। (ਸੁਪੈਰਾ)।

(58) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਾਪਸ ਆਏ ਉਮੀਦਵਾਰ/ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਸਖਿਪ ਬਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਅਸਲ ਤੱਥ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨੁਕਸ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਖਾਰਜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(59) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀ ਹੈ:

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ.

ਵੀਕੇ ਬਾਲੀ ਅਤੇ ਬੀ. ਰਾਏ ਜੇ. ਜੇ.

ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੀ. ਐਸ. ਈ. ਬੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1998 ਦਾ CWP ਨੰ. 16989

21 ਜਨਵਰੀ, 1999

ਫ਼ਾਰਟ ਦਾ ਸ਼ਾਇਬਾਨ, 1950 - ਆਰਟੀਕਲ, 226—ਪੀ.ਐੱਸ.ਈ.ਬੀ. ਨੀਤੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 1994—ਬੋਰਡ ਦਾ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ III ਦੀ ਪੋਸਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਬੋਰਡ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਫਿਜ਼ੀਸ਼ੀਅਨ ਜੋ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਫਿਜ਼ੀਸ਼ੀਅਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਬਣਾਈ ਗਈ—ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ 1 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪੋਸਟ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ—ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਬੋਰਡ ਨੇ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨੀਤੀ ਦੀ ਬਦਲੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੋ ਹੈ। ਏਕੜ ਜਾਂ ਵੱਧ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੋ ਏਕੜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ-ਉਮਰ ਵਿਚ ਵਿੱਲ ਦੇ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ ੫)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਤਬਦੀਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਤਬਦੀਲੀ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਪਿਛਾਖੜੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਪੈਰਾ ੬)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਸਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੭)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ

ਐਚ.ਐਸ ਲਾਲੀ, 1 ਤੋਂ 3 ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਵੀਕੇ ਬਾਲੀ, ਜੇ (ਓਰਲ)

(1) ਮਾਈਕ ਮਲਕੀਅਤਸਿੰਘੀਹੋਰੀਨ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 1993 ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਗੁਆ ਬੈਠੀ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਪੀ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਿਤੀ 8 ਜੁਲਾਈ, 1994 ਦੀ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ

ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਨੌਕਰੀ ਦੋਵੇਂ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਤੱਥ ਤੱਥ ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 3 ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੜਕਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜ਼ਿਕਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਾਲ 1993 ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੋਰਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਠਿੰਡਾ ਦੀ ਰਾਮਪੁਰਾ ਤਹਿਸੀਲ ਦੇ ਪਿੰਡ ਲਹਿਰਾ ਮੁਹੱਬਤ, ਲਹਿਰਾ ਸੌਧਾ, ਲਹਿਰਾ ਪੂਲਕੋਟ ਅਤੇ ਪੱਟੀ ਕਰਮ ਚੰਦ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ 987 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ। x ਲਹਿਰਾ ਮੁਹੱਬਤ ਵਿਖੇ 210 MM ਪਾਵਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ 10 ਕਨਾਲ 18 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕੇਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ। 18 ਜੁਲਾਈ, 1994 ਨੂੰ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸੂਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਰੋਕਤ ਮਕਸਦ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ) ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਡਿਪਟੀ ਸੈਕਟਰੀ (ਐਸਟੀ.) ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਸੈਕਟਰੀ (ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ) ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। 21 ਜੁਲਾਈ, 1994 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਣ ਲਈ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਵੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਬਰਮਲ ਪਲਾਂਟ ਲਹਿਰਾ ਮੁਹੱਬਤ ਵਿਖੇ ਮੌਜੂਦਾ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਡਜਸਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ। ਅਨੁਸੂਚੀ P 1, ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸੂਚੀ P 2 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਡਾਕਟਰ/ਚਿਕਿਤਸਕ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ DHMS ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਸਿਸਟਮ ਆਫ ਮੈਡੀਸਨ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਕੋਲ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਡਾਕਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਿੰਡ ਲਹਿਰਾ ਮੁਹੱਬਤ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ-ਏ ਵਿੱਚ ਫਾਈਲ ਨੰਬਰ 122-ਏ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ। ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਡਾਕਟਰ. 7 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ (ਅਨੈਕਚਰ ਪੀ-6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 15 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੈਮੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੋਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ।

ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 3 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। 26 ਨਵੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3, - ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ 277 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸਮ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਮੀਮੇ ਰਾਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ 277 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਸਿਰਫ਼ 205 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਚੁਣੇ ਗਏ 205 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 173 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਲਹਿਰਾ ਮੁਹੱਬਤ ਵਿਖੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਫਿਜ਼ੀਸ਼ੀਅਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾ ਮੁਹੱਬਤ ਵਿਖੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਡਿਸਪੈਂਸਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ 1 ਜੁਲਾਈ, 1998 (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਪੀ-7) ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੋਸਟ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ 20 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1998 ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ/ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਭੇਜੀਆਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਨਵੀਂ ਬਣੀ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਫਿਜ਼ੀਸ਼ੀਅਨ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ 17 ਸਤੰਬਰ, 1998 ਦੇ ਮੀਮੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੇ

ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਨੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਮਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਰਾਹੀਂ ਭਰਨ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਭੇਜੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤਰਜੀਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਅਤੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ 2 ਜੂਨ, 1998 ਨੂੰ ਲਏ ਗਏ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀਮਤ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੋ ਏਕੜ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੋ ਏਕੜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਚੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਫਿਜ਼ੀਸ਼ੀਅਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

(3) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਫਿਜ਼ੀਸ਼ੀਅਨ/ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਉਪਲਬਧ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਬੋਰਡ ਦੀ ਨੀਤੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੌਕਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਡੀਓ ਬਦਲਾਅ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਏਕੜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ

ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਦਾ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਮਰ ਵੱਧ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਅਧੀਨ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ 30 ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਮਰ 36 ਸਾਲ ਸੀ।

(4) ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 173 ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੋ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 23 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁੱਠੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 2 ਏਕੜ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚੀ P-9 ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਨੇਕਚਰ P-9 ਦੀ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 23 ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 0-5 ਮਰਲੇ ਤੋਂ 3 ਕਨਾਲ 15 ਮਰਲੇ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ 10 ਕਨਾਲ 18 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ 205 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਕਲੌਤਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਫਿਜ਼ੀਸ਼ੀਅਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ/ਡਿਪਲੋਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਂ ਅਜੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਫਿਜ਼ੀਸ਼ੀਅਨ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਰਾਹੀਂ। ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਮਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ, - ਮਿਤੀ 20 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੋਰਡ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ/ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਤੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੂਚੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ 25 ਸਾਲ ਸੀ, 43 ਸਾਲ 3 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇ ਕੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਮਰ

(5) ਬੋਰਡ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਲਾਲੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੀ ਨੀਤੀ ਬਦਲ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 8 ਜੁਲਾਈ, 1994 ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਬੋਰਡ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਉਮਰ ਨੂੰ ਰੀਵਿਊ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ।

(6) ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਪੱਕਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ 1994 ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਨੀਤੀ ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ: 1 ਅਤੇ ਪੀ-2 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-1 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲਾਈਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਚਾਰ ਪਿੰਡਾਂ ਲਹਿਰਾ ਮੁਹੱਬਤ, ਲਹਿਰਾ ਸੋਧਾ, ਲਹਿਰਾ ਧੂਲਕੋਟ ਅਤੇ ਪੱਟੀ ਕਰਮਚੰਦ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਤੋਂ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ...”

(7) ਅਨੇਕਚਰ — ਪਾਲਿਸੀ ਅਨੇਕਚਰ P-2 ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ

ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“(i) ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ/ਧੀ ਨੂੰ, ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਂ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(ii) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਰਟੀਕਲਸ-ਇਲ ਪੋਸਟਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਵੇਗਾ।

(8) ਅਨੇਕਚਰ ਏ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਪਾਲਿਸੀਆਂ ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-1 ਅਤੇ ਪੀ-2 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਨੀਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪਿੰਡ ਲਹਿਰਾ ਮੁਹੱਬਤ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਤਬਦੀਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਤਬਦੀਲੀ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਸਹੀ ਕੈਨਰਫੋਟ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ , - ਮਿਤੀ 26 ਨਵੰਬਰ, 1997 ਦੇ ਮੀਮੋ ਰਾਹੀਂ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ 277 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਬਦਲਾਅ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ।

ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਇੰਡੀਆ ਇੰਸੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਮਲਾ @ ਕਮਲਾ ਦੇਵੀ @ 335 ਕਮਲਾ ਵਤੀ ਐਂਡ (ਜੇਬਰਸ (ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਪੋਸਟ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਮਹਿਜ਼ ਇਤਫ਼ਾਕ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਿਸੀ ਅਨੇਕਚਰ P-1 ਅਤੇ P-2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਸਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਫਿਜ਼ੀਸ਼ੀਅਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰੇ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਐਨ ਕੇ ਅਗਰਵਾਲ ਜੇ. ਜੇ
ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਇੰਡੀਆ ਇੰਸੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ., -ਅਪੀਲੈਟ
ਬਨਾਮ

ਕਮਲਾ @ ਕਮਲਾ ਦੇਵੀ @ ਕਮਲਾ ਵਾਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ , -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1998 ਦਾ *FAO 2462*

20 ਮਾਰਚ, 1999

ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1988 - ਐੱਸ. 2(16), 2(17) ਅਤੇ 10—ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ — 'ਭਾਰੀ ਮਾਲ ਵਾਹਨ' ਅਤੇ 'ਭਾਰੀ ਯਾਤਰੀ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ' — ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ, ਅੰਤਰ-ਦੇਵੇਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਭਾਰ ਦੇ 12,000 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਾਂ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ 'ਭਾਰੀ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ' ਨੂੰ ਬੱਸ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ - ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਨੋ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (16) ਅਤੇ (17) ਵਿੱਚ 'ਭਾਰੀ ਮਾਲ ਵਾਹਨ' ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਯਾਤਰੀ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ

ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਪਦੰਡ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੁਢਲੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬੇਲੋੜੇ ਦਾ ਭਾਰ 12.000 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਲ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੁਣਾਤਮਕ ਅੰਤਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।